Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ►M6 **ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1292/81**

z dnia 12 maja 1981 r.

ustanawiające normę handlową dla oberżyn ◄

(Dz.U. L 129 z 15.5.1981, str. 38)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Commission Regulation (EEC) No 1076/89 of 26 April 1989 (*)	L 114	14	27.4.1989
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/97 z dnia 16 maja 1997 r.	L 126	11	17.5.1997
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1135/2001 z dnia 8 czerwca 2001 r.	L 154	9	9.6.2001
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 46/2003 z dnia 10 stycznia 2003 r.	L 7	61	11.1.2003
►M5	zmienione przez Rozporządzenie Komisji (WE) nr 6/2005 z dnia 4 stycznia 2005 r.	L 2	3	5.1.2005
►M6	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1757/2003 z dnia 3 października 2003 r.	L 252	11	4.10.2003
►M7	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 163	50	30.4.2004

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B
▼M6

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1292/81

z dnia 12 maja 1981 r.

ustanawiające normę handlową dla oberżyn

▼B

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1116/81 ([2]), w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1208/79 ([3]) oraz rozporządzenie (EWG) nr 1315/80 ([4]) dodały odpowiednio pory i oberżyny oraz cukinie do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, wymieniając produkty na dostawę jako świeże dla konsumenta, które to produkty objęte są normami jakości;

w związku z tym, konieczne jest określenie norm jakości dla tych produktów;

normy mają być stosowane na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu; transport na dużą odległość, składowanie przez pewien okres czasu lub różne działania związane z przenoszeniem, którym poddawane są produkty, mogą spowodować zepsucie ze względu na rozwój biologiczny produktów lub ich tendencję do psucia się; dlatego, należy wziąć pod uwagę psucie się podczas stosowania norm na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu następującego po wysyłce;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. ►M6 Norma handlowa dla oberżyn objętych kodem CN 0709 30 00 jest zgodna z normą określoną w Załączniku. ◄

2. Normy te stosuje się na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, na warunkach określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 1035/72.

Jednakże, na etapach po wysyłce, produkt może wykazywać, w stosunku do zalecanych norm:

— małą świeżość i napęcznienie, i/lub

— niewielkie zepsucie w związku z jego rozwojem i tendencją do psucia się.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od:

▼M1

([1]) Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 1.
([2]) Dz.U. L 118 z 30.4.1981, str. 1.
([3]) Dz.U. L 153 z 21.6.1979, str. 1.
([4]) Dz.U. L 134 z 31.5.1980, str. 20.

▼B

— 1 lipca 1981 r. dla oberżyn i cukinii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M1

▼M6

ZAŁĄCZNIK

NORMA DLA OBERŻYN

▼B

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejsza norma stosuje się do oberżyn, owoców odmian (odmian roślin uprawnych) uprawianych z *Solanum melongena L. var. esculentum, insantum i ovigerum*, które mają być dostarczane konsumentom świeże, przy czym oberżyny przeznaczone dla przetwórstwa przemysłowego zostały wyłączone.

W zależności od kształtu dokonano rozróżnienia pomiędzy:

— oberżynami podłużnymi,

— oberżynami okrągłymi.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakości oberżyn po wstępnej obróbce i opakowaniu.

A. **Wymogi minimalne**

Dla wszystkich klas, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla każdej klasy i dopuszczalnej tolerancji, oberżyny muszą:

— być w całości,

— mieć świeży wygląd,

— być twarde,

— być w dobrym stanie; produkt zaczynający gnić lub psuć się w taki sposób, że nie nadaje się do spożycia jest wyłączony,

— być czyste, praktycznie pozbawione jakichkolwiek widocznych ciał obcych,

— być dostarczone wraz z kielichem i szypułką, które mogą być nieznacznie uszkodzone,

— być wystarczająco rozwinięte, a ich miąższ nie może być włóknisty lub drzewiasty i nie mogą się w nim nadmiernie rozwijać nasiona (z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla klasy III),

— być wolne od nieprawidłowej wilgoci zewnętrznej,

— być wolne od obcego zapachu lub smaku.

Stadium rozwoju oraz stan oberżyn muszą być takie, aby umożliwiały:

— przetrzymanie transportu i przenoszenia, i

— przybycie w zadawalającym stanie do miejsca przeznaczenia.

B. **Klasyfikacja**

Oberżyny klasyfikuje się według trzech klas określonych poniżej:

i) *Klasa I*

Oberżyny tej klasy muszą być dobrej jakości i muszą posiadać cechy odmiany. Muszą być również praktycznie wolne od zgorzeli słonecznej. Jednakże mogą wykazywać następujące nieznaczne wady powierzchniowe pod warunkiem, że nie będą one szkodziły ogólnemu wyglądowi, jakości, utrzymaniu lub prezentacji produktu:

— niewielka wada kształtu,

— niewielkie odbarwienie przy podstawie,

— niewielkie ciemne plamy lub niewielkie zabliźnione pęknięcia pod warunkiem, że nie obejmuje ono więcej niż 3 cm^2.

ii) *Klasa II*

▼B

Klasa ta obejmuje oberżyny, które nie kwalifikują się do włączenia do klasy I, lecz spełniają wymogi minimalne określone powyżej. Pod warunkiem, że zachowają one swe najważniejsze cechy jakości i prezentacji, mogą wykazywać następujące wady:

— wady kształtu,

— wady koloru,

— niewielkie miejsce wypalenia słońcem pod warunkiem, że nie obejmuje ono więcej niż 4 cm^2,

— niewielkie wady powierzchniowe pod warunkiem, że nie obejmują one więcej niż 4 cm^2.

▼M2

▼B

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI

Wielkość oberżyn określa się poprzez:

— albo maksymalną średnicę przekroju poprzecznego na osi wzdłużnej,

— albo wagę.

A. **Dla klasyfikacji według wielkości**, średnica minimalna jest ustalona na 40 mm dla podłużnych oberżyn i 70 mm dla oberżyn okrągłych.

Różnica pomiędzy najmniejszymi a największymi oberżynami w tym samym opakowaniu nie może przekroczyć:

— 20 mm dla oberżyn podłużnych,

— 25 mm dla oberżyn okrągłych.

B. **Dla klasyfikacji według wagi**, wagę minimalną ustala się na 100 gramów. Należy przestrzegać skali:

— 100—300 gramów z maksymalną różnicą 75 gramów pomiędzy największymi a najmniejszymi oberżynami w tym samym opakowaniu,

— 300—500 gramów z maksymalną różnicą 100 gramów pomiędzy największymi a najmniejszymi oberżynami w tym samym opakowaniu,

— powyżej 500 gramów z maksymalną różnicą 250 gramów pomiędzy największymi a najmniejszymi oberżynami w tym samym opakowaniu.

Stosowanie skali wielkości jest obowiązkowe dla klasy I. Ponadto podłużne oberżyny muszą mieć długość minimalną 80 mm z wyłączeniem szypułki.

▼M3

Wymagań dotyczących wielkości nie stosuje się do produktów miniaturowych ([1]).

▼B

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

Tolerancja odnośnie jakości i wielkości lub wagi jest dopuszczalna dla produktu niespełniającego wymogów klasy oznakowanej na każdym opakowaniu.

A. **Tolerancja jakości**

i) *Klasa I*

10 % liczby lub wagi oberżyn niespełniających wymogów dla klasy, lecz spełniających wymogi dla klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w przedziale tolerancji dla tej klasy.

ii) *Klasa II*

10 % liczby lub wagi oberżyn niespełniających ani wymogów dla klasy, ani wymogów minimalnych, z wyjątkiem produktu zaczynającego gnić, z silnie zaznaczonymi ciemnymi plamami, niezabliźnionymi pęknięciami lub innym uszkodzeniem powodującym, że nie nadają się one do spożycia.

▼M2

([1]) Produkt miniaturowy oznacza rodzaj lub odmianę oberżyny, uzyskaną w hodowli roślin i/lub za pomocą specjalnych technik upraw, wyłączając oberżyny odmian nieminiaturowych, nie w pełni rozwinięte lub które nie osiągnęły odpowiednich wielkości. Muszą być spełnione wszystkie inne wymagania norm.

▼B

B. **Tolerancja wielkości**

i) *Klasa I*

10 % liczby lub wagi oberżyn o wielkości bezpośrednio poniżej lub powyżej wielkości lub wagi określonych na opakowaniu.

ii) *Klasy II*► M2 ——————— ◄

10 % liczby lub wagi oberżyn niespełniających wielkości minimalnych. W żadnym przypadku tolerancja nie stosuje się do oberżyn, których średnica wynosi więcej niż 5 mm poniżej średnicy minimalnej lub, w przypadku klasyfikacji według wagi, do oberżyn ważących mniej niż 90 gramów.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania powinna być jednorodna i zawierać jedynie oberżyny tego samego pochodzenia, rodzaju handlowego, jakości i wielkości lub wagi (gdy wielkość jest obowiązkowa), a także wyraźnie odznaczać się tym samym etapem rozwoju i kolorem.

▼M2

———————

▼B

Podłużne oberżyny pakowane w to samo opakowanie muszą być wystarczająco jednorodne w odniesieniu do długości.

▼M3

Miniaturowe oberżyny muszą w uzasadniony sposób być jednorodne pod względem wielkości. Mogą one być zmieszane z innymi miniaturowymi produktami o odmiennym rodzaju i pochodzeniu.

▼B

Widoczna część zawartości każdego opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

▼M4

Bez naruszania dotychczasowych przepisów w tym zakresie produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być mieszane, w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży ►M5 o wadze netto równej trzem kilogramom lub mniejszej ◄, z różnymi rodzajami świeżych owoców i warzyw na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 48/2003 ([1]).

▼B

B. **Opakowanie**

Oberżyny muszą być pakowane w taki sposób, aby produkt miał zapewnioną odpowiednią ochronę.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala na uniknięcie spowodowania jakiegokolwiek uszkodzenia zewnętrznego lub wewnętrznego produktu. Zezwala się na wykorzystanie materiałów, a w szczególności papieru lub pieczątek ze specyfikacją handlową pod warunkiem, że druk lub etykietowanie zostało wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju. Opakowania muszą być wolne od jakichkolwiek ciał obcych.

▼M7

Naklejki umieszczane indywidualnie na produktach nie mogą, po usunięciu, pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

▼B

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE OZNAKOWANIA

Każde opakowanie musi być zaopatrzone w następujące dane szczegółowe, literami zgrupowanymi po tej samej stronie, oznakowane w sposób wyraźny i niemożliwy do starcia oraz widoczne z zewnątrz.

▼M7

A. **Identyfikacja**

([1]) Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 65.

▼M7

Nazwa i adres podmiotu pakującego i/lub wysyłającegoWzmiankę tę można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań indywidualnych, oficjalnie wydanym lub zaaprobowanym oznaczeniem kodu określającego podmiot pakujący i/lub wysyłający, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „Podmiot pakujący i/lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— dla wyłącznie opakowań indywidualnych, nazwą i adresem sprzedawcy mającego swoją siedzibę w ramach Wspólnoty, umieszczonymi w bliskim sąsiedztwie określenia „Pakowane dla:” lub określenia równoważnego. W tym przypadku etykieta powinna zawierać kod określający podmiot pakujący i/lub wysyłający. Sprzedawca powinien podać wszelkie informacje potrzebne jednostce kontrolującej co do znaczenia tego kodu.

▼B

B. **Rodzaj produktu**

— „oberżyny”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany (do wyboru).

C. **Pochodzenie produktu**

— kraj pochodzenia i do wyboru region, gdzie były uprawiane lub nazwa miejsca w kraju, regionie lub lokalna.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość (jeśli ma zastosowanie):

  — albo według największej lub najmniejszej średnicy, gdy wielkość jest określana według średnicy,

  — albo według wagi maksymalnej lub minimalnej, gdy klasyfikacja jest określana według wagi,

▼M3

— „oberżyny mini”, „bakłażanki” lub inny stosowny termin na produkt miniaturowy, jeżeli to właściwe. Jeżeli kilka rodzajów produktów miniaturowych jest wymieszane w tym samym opakowaniu, to muszą być wymienione wszystkie produkty i ich odpowiednie pochodzenie.

▼B

E. **Oznakowanie kontroli urzędowej** (do wyboru)

▼M7

Na opakowaniach zbiorczych nie muszą być umieszczone szczegóły wymienione w pierwszym akapicie, jeżeli opakowania te zawierają opakowania detaliczne, wyraźnie widoczne z zewnątrz, a na każdym z opakowań detalicznych umieszczone są te szczegóły. Na opakowaniach takich nie mogą być umieszczone żadne wskazówki wprowadzające w błąd. Jeżeli opakowania te umieszczone są na paletach, szczegóły te podaje się na informacji umieszczonej w oczywistym miejscu na co najmniej dwóch stronach palety.

▼M6